

[Jørgen Estrup]

ret i. Det svar vil jeg også gerne have. Jeg synes under alle omstændigheder, at vi alle sammen kan have dyb medfølelse med Det Konservative Folkeparti, fordi det var nødt til at tilbringe denne lange periode på regeringsbænkene. Det må have været frygteligt.

Derudover synes jeg egentlig, det ville have klædt hr. Per Stig Møller bedre at svare på mit spørgsmål, nemlig om det, han sagde, betød, at han foretrak det gamle system frem for det her. Vi ved jo alle sammen, at det gamle system ikke har nogen fast dagpengeperiode, og at man sådan set kan gå i uendelig lang tid i det system, hvis man er i stand til at benytte sig rigtigt af tilbudene.

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Jeg beklager, at jeg ikke fangede pointen i hr. Jørgen Estrups første indlæg. Det var, fordi jeg havde nævnt de ting i min tale. Jeg havde jo meget tydeligt sagt, hvad vi gik ind for. Vi går ind for, at man giver tilbudene tidligere. Vi går ind for de dele af forslaget – som i øvrigt var forberedt af ministerens forgænger – hvor man giver tilbudene tidligere og kan lægge en individuel plan. Det er vi fuldstændig enige i, det havde vi selv forberedt, det er der intet nyt i. Det vil sige, at vi ikke foretrækker det gamle system, hvor man går ledig længe, før man kommer i gang. Vi har jo også været igangsatte af passiv/aktiv-ordningen og af orlovsordningerne fra i fjor.

Så der er ingen tvivl om, at vi ikke foretrækker det gamle system, hvor man gik ledig længe. Vi har selv forberedt en overgang til et system med tidligere tilbud, men det betyder jo ikke, at vi køber alt det øvrige, der er med i det her.

Det er så dér, mit svar til fru Lilli Gyldenkilde kommer ind: Jeg mener ikke, at udtalelserne i Information er forkerte. Regeringen viderefører på de punkter, som jeg har nævnt over for hr. Jørgen Estrup, vores tankegang om at give tilbudene tidligere. Regeringen viderefører også – hvilket jeg også krediterede regeringen for – orlovsordningerne, hvor vi er imod sabbattilføjelsen, med en orlovsydelse på 80 pct. og en orlovsperiode på 1 år, hvilket vi er gået ind for. Det er alt sammen udmærket.

Men forudsætningen for, at der kan komme et forlig med os, er, at finansieringen er i or-

den, og det er dér, jeg er gået imod regeringen i dag. Jeg synes, den er alt for lemfældigt beskrevet, og jeg har i min tale prøvet at beskrive, hvilke ukendte regninger der kan komme. Vi siger, at der skal være genbesættelse, for ellers kommer der ikke noget træk på de ledige. Ideen fra vores side er, at de ledige skal ind, og det kommer de ikke uden genbesættelse. Vi siger også, at orlov skal være efter aftale. Derfor er udtalelserne i Information korrekte, men der er jo altid betingelser for et forlig.

Det gode i forslagene har vi selv lavet eller været med til at forberede. Det dårlige vil vi gerne have pillet ud.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg er egentlig lidt ked af at bringe hr. Per Stig Møller ud af den vildfarelse, som han tilsyneladende befinder sig i, nemlig at det var KV-regeringen, som sloges for, at vi skulle have nogle orlovsordninger ind i det, som vi kalder aktiveringsforliget.

Rent faktisk følte VK-partierne sig meget dårligt tilpas i februar sidste år, fordi de var udsat for et pres fra SF, fra Socialdemokratiet, fra Det Radikale Venstre og fra Centrum-Demokraterne for, at vi skulle have nogle orlovsordninger ind. Det, VK var optaget af, var at få så mange bindinger og så mange barrierer, at det rent faktisk ikke er kommet til at fungere og ikke kan komme til at fungere. Og en af årsagerne til, at det ikke fungerer, er genbesættelseskravet. Det lyder udmærket, når hr. Per Stig Møller siger: Af hensyn til de ledige. Rent faktisk er det kun et par hundrede, der er gået på uddannelsesorlov, netop fordi man har knyttet genbesættelseskravet så stramt, at det har været én til én.

Så det er altså noget af en vildfarelse, hvis det skulle være et succeskriterium, vil jeg sige til hr. Per Stig Møller. Dermed være ikke sagt, at vi skal bane vej for, at der sker en positiv indskrænkning på arbejdsmarkedet, når nogle går på orlov – naturligvis ikke.

Det var altså den model, som den daværende regering var meget optaget af – jeg kan se, at min forgænger står og nikker, eller også ryster han på hovedet, men det er ikke desto mindre sandheden, at man godt ville have så mange blokeringer, så mange barrierer, som muligt. Og det er faktisk det, der har betydet, at det ikke er kommet til at fungere.